

תלמודו בידו

דף כד עמוד ב

- א] זר שהיזה דם חטאת הפנימית על הפרוכת, או שמן המצורע בהיכל, האם חייב מיתה ומניין ?
- ב] ללוי, האם זר חייב מיתה על עבודת סילוק שבקודש הקדשים או שבהיכל ?
- ג] זר שנתן את לחם הפנים על השלחן או סידר עליה את בזיכי הלבונה, האם חייב מיתה ומדוע ?
- ד] זר שסידר את המנורה וקינח אפרה או הדליקה, האם חייב מיתה ומדוע ?
- ה] זר שסידר את המערכה של העצים או שני גזירי העצים על המזבח, האם חייב מיתה ומדוע ?

- א] חייב מיתה. לרב, שנאמר "לכל דבר המזבח". ללוי, "כל" מרבה.
- ב] קודש הקדשים: פטור. כגון הוצאת כף ומחתה שמניח שם הכהן הגדול. שנאמר "ולמבית לפרוכת ועבדתם עבודת מתנה", מכאן שחייב רק על עבודת מתנה, כגון הזאות בין הבדים, והקטרת קטורת של יום הכיפורים. היכל: פטור. כגון דישון המזבח הפנימי ודישון המנורה, שנאמר "ולמבית".
- ג] לחם הפנים: פטור. שאינה עבודה תמה, שאחריה מסדרים שני בזיכי לבונה על השלחן. לבונה: פטור. שאינה עבודה תמה, כיון שבשבת הבאה מסלקים ומקטירים אותה.
- ד] סידר: פטור [בבקר היו מסלקים את הנרות מן המנורה לקנחם, וחוזרים וקובעים אותם בה]. כיון שאינה עבודה תמה, שכן אחריה נותנים פתילה בכל נר. ואף הנותן פתילה פטור, שכן אחריה נתינת שמן בנרות, ואחריה הדלקת הנרות. הדליק: פטור. כיון שהדלקת הנרות אינה נחשבת עבודה.
- ה] המערכה: פטור. כיון שאינה עבודה תמה, שכן אחריה מסדרים את שני גזירי עצים. גזירי עצים: לרב פטור, כיון שאחריה נותנים את אברי קרבן התמיד על המזבח. לר' יוחנן חייב, כיון שזו עבודה תמה.
- הצתת קסמי עץ דקים להבעיר את אש המזבח בעת הצורך היא עבודה, וצריכה כהן כשר לבוש בגדי כהונה.